

Til lovforslag nr. L 192

Folketinget 2014-15

Skriftlig fremsættelse (29. april 2015)

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om godskørsel, lov om buskørsel og lov om taxikørsel m.v. (Løn- og arbejdsvilkår for chauffører, udvidelse af overenskomstnævnets kompetence m.v.)

(Lovforslag nr. L 192)

Lovforslagets formål er at bidrage til udviklingen af sunde konkurrencevilkår og til at fremme færdselssikkerheden ved, at indehaveren af en tilladelse til at udføre godskørsel og buskørsel skal følge bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for chauffører, som findes i de kollektive overenskomster, der er indgået af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark, og som gælder på hele det danske område.

For så vidt angår taxiloven omfattes limousinekørsel, sygetransport og offentlig servicetrafik ligeledes af kravet om at følge bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for chauffører, som findes i de kollektive overenskomster, der er indgået af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark, og som gælder på hele det danske område.

Ift. almindelig taxikørsel foreslås, at den nuværende bestemmelse i taxilovens § 5, stk. 5 opretholdes således, at indehavere af en tilladelse til taxikørsel skal følge de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for chauffører, der findes i de pågældende kollektive overenskomster. Dette skyldes, at der ikke umiddelbart findes en branchestandard for løn- og arbejdsvilkår på dette område.

I forbindelse med behandling af et beslutningsforslag i Folketinget vedrørende lønvilkår på taxiområdet, er det ble-

vet anført, at der muligvis eksisterer kollektive overenskomster indgået af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark, og som gælder på hele det danske område også på området for almindelig taxikørsel. Det kigger Transportministeriet på sideløbende med henblik på et eventuelt ændringsforslag.

Lovforslaget har endvidere til formål at styrke tilsynet med overholdelsen af løn- og arbejdsvilkår for chauffører, der udfører taxikørsel, limousinekørsel, sygetransport og offentlig servicetrafik, ved at udvide overenskomstnævnets virksomhed til også at omfatte sådan kørsel.

Baggrunden for lovforslaget er en dom afsagt af Højesteret den 4. februar 2015 i en sag anlagt mod Trafikstyrelsen, hvor Højesteret udtalte sig om fortolkningen af buskørselslovens § 18, stk. 2, og taxilovens § 5, stk. 5. Højesteret fastslog med dommen, at enhver kollektiv overenskomst for chauffører – uanset dens indhold – levede op til de pågældende bestemmelser i buskørselsloven og i taxiloven.

Godskørselslovens § 6, stk. 3, er enslydende med buskørselslovens § 18, stk. 2, og taxilovens § 5, stk. 5, ligesom forarbejderne til bestemmelserne ligner hinanden. Uanset, at Højesterets dom alene angår buskørselslovens § 18, stk. 2, og taxilovens § 5, stk. 5, omtales også forarbejderne til godskørselslovens § 6, stk. 3, i begrundelsen. Der er dermed ikke grundlag for at antage, at der skulle gælde en anden retsstilling for godskørselslovens § 6, stk. 3, hvorfor også godskørselsloven er omfattet af lovforslaget.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.